Για το θέμα του αγίου Μόρφου (Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 4 Αυγούστου, 2019

Ἀργά καί καθυστερημένα ἔμαθα τό θέμα πού δημιουργήθηκε γύρω ἀπό τό ἱερό πρόσωπο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ἁγίου Μόρφου κ. Νεοφύτου γιά ἕναν ποιμαντικό του λόγο καί τόν θόρυβο πολλῶν σχετικά μέ τό θέμα αὐτό. Ἐπειδή δέ τά ποιμαντικά θέματα τῶν Ἐπισκόπων ἔχουν καθολική ἰσχύ, ἐπιθυμῶ νά καταθέσω καί ἐγώ ὡς ταπεινός Ἐπίσκοπος μερικές σκέψεις, ὠφέλιμες, ὡς νομίζω, γιά τό ὅλον θέμα.
Τά ὅσα θά γράψω θά τά καταθέσω μέ ἁπλότητα, ὡς μία κατήχηση καί γιά τόν λαό, ἀπό τόν ὁποῖο καί θά ἀναγνωσθοῦν.

1. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ ἁμαρτία γενικῶς καί ἡ παρά φύσιν ἁμαρτία εἰδικῶς εἶναι αὐξημένη στίς ἡμέρες μας, τόσο πολύ, ὥστε ἔχει γίνει νόμος! Ἀλλά αὐτό, γιά ᾽μᾶς πού μελετοῦμε τήν Ἁγία Γραφή, δέν πρέπει νά μᾶς ξενίζει, γιατί τό γράφει ἡ Ἁγία Γραφή. Τό τελευταῖο της βιβλίο, ἡ Ἀποκάλυψη, λέγει ὅτι περί τά ἔσχατα καί ἡ ἁμαρτία θά γίνεται πιό ρυπαρή καί βδελυκτή, ἀλλά καί ἡ ἀρετή θά γίνεται πιό μεγάλη καί λαμπρή: «*Ὁ ρυπαρός ρυπαρευθήτω ἔτι καί ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι*» (22,11). Καθόλου λοιπόν περίεργον ἡ πληθυνθεῖσα καί ὀγκωμένη ὁλοέν καί περισσότερον ἁμαρτία τῆς ἐποχῆς μας, ἀφοῦ τό ἴδιο συνέβαινε καί στήν πρό Χριστοῦ ἐποχή μέ τά φρικτά της παρά φύσιν ἁμαρτήματα, ὅπως τά λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν πρός Ρωμαίους ἐπιστολή του (1, 25-27). Ἀλλά ἡ ἐποχή αὐτή, ἡ τόσο ἁμαρτωλή καί ρυπαρή, ἔβγαλε ΠΑΝΑΓΙΑ! Ἔτσι καί ἡ ἐποχή μας, παρά τήν κόλασή της, ἔχει παραδείσια ἄνθη. Καί ἔχουμε λοιπόν ὡραία καί μεγάλη δουλειά νά κάνουμε ἡμεῖς οἱ Ἱερεῖς μέ αὐτά τά μοσχοβολητά ἄνθη, μέ τίς μυροβόλες αὐτές ψυχές, μέ τό νά γίνουμε ὁ φράκτης τους, μιλώντας σ᾽ αὐτές γιά τά γλυκά χτυποκάρδια τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καί γιά τά νόστιμα τῆς θεολογίας τῆς Ἐκκλησίας μας νοήματα.

Ἔτσι, κατά πρῶτον, νομίζω ἄς μήν ἀσχολούμεθα συνεχῶς μέ τήν ἁμαρτία, μιλώντας ὅλο γι᾽ αὐτήν καί ἐλέγχοντας αὐτήν, ἀφοῦ μάλιστα ἔχουμε ἐντολή ἀπό τόν ἀπόστολο Παῦλο οὔτε τό ὄνομα τῶν σαρκικῶν ἁμαρτιῶν νά μή λέγουμε: «*Πορνεία δέ καί πᾶσα ἀκαθαρσία μηδέ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθώς πρέπει ἁγίοις*» (Ἐφεσ. 5,3). Καί ὁ ἴδιος πάλι μιλώντας πρός τούς Θεσσαλονικεῖς γιά τό ἁμάρτημα τῆς πορνείας καί θέλοντας νά μιλήσει παρακάτω σαφέστερα γιά τό θέμα αὐτό, ἀποφεύγει νά ἐπαναλάβει τήν ἴδια ἔκφραση (τήν λέξη «πορνεία») καί χρησιμοποιεῖ τήν ἔκφραση «ἐν τῷ πράγματι», σάν νά ἔλεγε, «γιά τό πράγμα, γιά τό θέμα πού σᾶς μίλησα» (Α' Θεσ. 4, 3-6α).

2. Ἀπό τήν ἄλλη ὅμως πλευρά θά ποῦμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία, πού σκοπό ἔχει νά φυλάγει τά τέκνα της στόν παράδεισό της, πρέπει νά μιλάει σ᾽ αὐτά καθαρά γιά τήν ἁμαρτία, πού τά χωρίζει ἀπό τόν Θεό. Καί ἐπίσης νά μιλάει γιά τά φθοροποιά καί καταστρεπτικά ἀποτελέσματα τῆς ἁμαρτίας. Ἀλλά προσοχή! Δέν τιμωρεῖ ὁ Θεός τόν ἁμαρτωλό, ἀλλά τόν τιμωρεῖ ἡ ἴδια ἡ ἁμαρτία του. «*Παιδεύσει σε ἡ ἁμαρτία σου καί ἡ κακία σου ἐλέγξει σε*» (Ἰερ. 2,19)!

Αὐτό ἔκανε καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἅγιος Μόρφου κ. Νεόφυτος. Ἐρωτηθείς γιά τήν ἁμαρτία τῆς ὁμοφυλοφιλίας ἤ ὁμιλῶν περί αὐτῆς εἶπε ὅτι ἡ ἁμαρτία αὐτή εἶναι μεγάλη, εἶναι πολύ μεγάλη, εἶναι παρά φύσιν. Καί ἐπικαλούμενος ἔπειτα λόγον ἁγίου πατρός, τοῦ πατρός Πορφυρίου, εἶπε ὅτι ὑπάρχουν περιπτώσεις πού εὐθύνονται καί οἱ γονεῖς γιά τήν ἁμαρτία αὐτή τῶν παιδιῶν τους. Καί εἶπε γιά τό πῶς εὐθύνονται, ἐπαναλαμβάνοντας ἀκριβῶς τούς λόγους τοῦ ἁγίου Πορφυρίου. Καί ὅλοι μας οἱ Ἱερεῖς, ὅσοι ἔχουμε πόθο γιά τόν λαό τοῦ Θεοῦ νά κρατηθεῖ καθαρός ἀπό τήν ἁμαρτία, ὁ καθένας μας μέ τόν τρόπο του, τόν ἴδιο περίπου λόγο λέγουμε, σάν τόν λόγο τοῦ ἁγίου Μόρφου. Ὁ ἅγιος Μόρφου βέβαια ὁμίλησε δυναμικώτερα καί σαφέστερα, ὅπως πάντα ἔτσι ὁμιλεῖ, κατά τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ τήν ἐνοικοῦσαν εἰς Αὐτόν. Τόν εὐχαριστοῦμε διά τόν σωστικό του λόγο.

3. Ἀλλά ἐπειδή τό θέμα πρέπει νά ἔχει τήν θεολογική του δικαίωση, ἐπιθυμῶ νά καταφύγω στήν Παλαιά Διαθήκη, στό πρῶτο μέρος τῆς θείας Ἀποκαλύψεως, γιά νά δώσω, ὅσο μπορῶ, τήν βιβλική βάση του.

Πολλοί χριστιανοί μας ἐρωτοῦν, γιατί ἡ Παλαιά Διαθήκη ἔχει σκανδαλώδεις διηγήσεις, ὅπως, λόγου χάριν, γιά τήν γύμνωση τοῦ Νῶε, γιά τό ἁμάρτημα τῶν Σοδόμων ἤ γιά τήν συνεύρεση τῶν θυγατέρων τοῦ Λώτ μέ τόν πατέρα τους κ.ἄ. Ἡ κατηγορία αὐτή πρός τήν Παλαιά Διαθήκη εἶναι περίπου ἡ ἴδια μέ τήν κατηγορία στίς μέρες μας πρός τόν ἅγιο Μόρφου, γιατί μίλησε γιά τήν ὁμοφυλοφιλία καί τίς μή φυσικές σχέσεις τῶν ἀνδρογύνων μέ τά δυσάρεστα ἀποτελέσματά τους καί στά παιδιά τους ἀκόμη.
Ἀκοῦστε, λοιπόν, ἀγαπητοί ἀναγνῶστες. **Ἡ Παλαιά Διαθήκη παραλαμβάνει τόν ἄνθρωπο στήν πεπτωκυία θέση του, στήν παρά φύσιν κατάστασή του, καί τοῦ ὁμιλεῖ λοιπόν τήν γλώσσα τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου. Καί μέ τήν θεία διδασκαλία, τόν Νόμο τοῦ Μωυσῆ καί τά κηρύγματα τῶν προφητῶν, ἀπό τήν παρά φύσιν τόν φέρει στήν κατά φύσιν κατάσταση, γιά νά τόν παραλάβει ἀπό τήν κατάσταση αὐτή ἡ Καινή Διαθήκη καί νά τόν ἀναγάγει στό ὑπέρ φύσιν, στήν θέωση.** Ἀφοῦ λοιπόν ἡ Παλαιά Διαθήκη παραλαμβάνει τόν ἄνθρωπο στήν παρά φύσιν κατάσταση, τοῦ ὁμιλεῖ γιά τά παρά φύσιν ἁμαρτήματα καί, γιά νά τά ἀποστραφεῖ, τοῦ ὁμιλεῖ γιά τό καταστρεπτικό κατάντημα, πού φέρουν τά ἁμαρτήματα αὐτά. Ἀναφέρω παράδειγμα:
Ἡ Παλαιά Διαθήκη ὁμιλεῖ γιά τήν γύμνωση τοῦ Νῶε καί ὅτι ὁ υἱός του Χάμ εἶδε τήν γύμνωση τοῦ πατέρα του καί τόν ἐνέπαιξε (Γεν. 9,20 ἑξ.). Δέν πρόκειται καθόλου γιά

γύμνωση τοῦ Νῶε. Ἡ ἔκφραση γιά κάποιον «εἶδε τήν γύμνωση τοῦ πατέρα του» ἤ «τῆς νύφης του» κ.λπ. εἶναι μιά καλυμμένη εὐγενής ἔκφραση γιά νά δηλώσει σαρκική σχέση μέ τόν πατέρα του καί τήν νύφη του ἤ μέ ἄλλο πρόσωπο (βλ. Λευιτ. 18,6 ἐξ.). Τό ὅτι, λοιπόν ὁ Χάμ εἶδε τήν γύμνωση τοῦ πατέρα του Νῶε αὐτό σημαίνει τό ἁμάρτημα τῆς ὁμοφυλοφιλίας τοῦ υἱοῦ πρός τόν πατέρα, γιά τό ὁποῖο ἁμάρτημα δέν εὐθύνεται καθόλου ὁ Νῶε, γιατί ἦταν σέ κατάσταση μέθης καί δέν μετεῖχε καθόλου στό ἁμάρτημα. Καί ποιός ὁ λόγος νά ἀναφέρει ἡ Παλαιά Διαθήκη τό περιστατικό αὐτό; Τό ἀναφέρει γιά νά δημιουργήσει ἀπό τήν ἀρχή τήν ἀποστροφή τῶν Ἰσραηλιτῶν πρός τούς Χαναναίους, ὥστε νά μήν συναναστρέφονται μαζί τους καί παραλάβουν τά ἤθη τους. Γιά τόν ἴδιο λόγο ἀναφέρει ἡ Παλαιά Διαθήκη καί τίς αἱμομιξίες τῶν θυγατέρων τοῦ Λώτ μέ τόν πατέρα τους. Τίς ἀναφέρει γιά νά ἀποστρέφονται οἱ Ἰσραηλῖτες τούς Μωαβῖτες καί τούς Ἀμμωνῖτες. Γιατί ὁ υἱός πού γεννήθηκε ἀπό τήν μίξη τῆς μιᾶς θυγατρός ὀνομάστηκε «Μωάβ», ἀπό τόν ὁποῖο προῆλθε τό γένος τῶν Μωαβιτῶν.«Μωάβ» σημαίνει «γεννημένος ἀπό τόν πατέρα». Καί ὁ υἱός πού γεννήθηκε ἀπό τήν μίξη τῆς ἄλλης θυγατρός ὀνομάστηκε «Ἀμμάν», ἀπό τόν ὁποῖο προῆλθε τό γένος τῶν Ἀμμωνιτῶν. «Ἀμμάν» σημαίνει «υἱός τοῦ γονέως μου». Γιά νά διαφυλάξει λοιπόν ἡ Παλαιά Διαθήκη τόν λαό της Ἰσραήλ ἀπό τούς περιοίκους εἰδωλολατρικούς λαούς, τοῦ λέγει: «Πέρα ἀπ᾽ αὐτούς, γιατί ἔχουν βρώμικα ἤθη, γιατί ἔχουν σιχαμερή προέλευση, γιατί τούς περιμένει φρικτή καταστροφή γιά τήν ὁμοφυλοφιλία τους, σάν τήν καταστροφή τῶν Σοδόμων». Καί ὁ ἅγιος Ἐπίσκοπος Μόρφου, λοιπόν, καί ὅλοι οἱ κήρυκες τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, μιλᾶμε στά κηρύγματά μας μέ τόν ἴδιο τρόπο: Καταγγέλλουμε τά ἁμαρτήματα τοῦ λαοῦ, γιατί ἔχουμε ἐντολή ἀπό τόν Θεό νά τό κάνουμε αὐτό (βλ. Ἠσ. 58,1) καί γιά νά ἀποτρέψουμε ἔπειτα τόν λαό τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ἁμαρτία καί γιά νά τοῦ κεντρίσουμε τήν στροφή του πρός μετάνοια, τοῦ μιλᾶμε γιά τό ἄνοστο καί βδελυκτό τῆς ἁμαρτίας καί γιά τήν καταστροφή, στήν ὁποία ὁδηγεῖ αὐτή. Αὐτό, κύριοι ἐπικριτές μας, εἶναι τό ἔργο μας καί ἀλλοίμονό μας, ἄν δέν τό κάνουμε. Ἀλλοίμονό μας ἀπό τόν Ἀφέντη μας Ἰησοῦ Χριστό τήν Ἡμέρα τῆς κρίσεως!...

4. Ἤθελα μέ λίγα λόγια νά ἀναφερθῶ καί στόν λόγο τοῦ ἁγίου Κυρηνείας κ. Χρυσοστόμου, ὅτι «ὁ κληρικός δέν πρέπει νά ἀνακατεύεται μέσα στίς κρεββατοκάμαρες τῶν ζευγαριῶν». Ὁ λόγος αὐτός εἶναι σωστός καί στόν πνευματικό πού ἐνεργεῖ διαφορετικά καί ἐξετάζει μέ ἄπρεπα ἐρωτήματα περί τῆς σχέσεως τῶν συζύγων, ὁ ἐπίσκοπος πρέπει νά τοῦ στερήσει τήν πνευματική πατρότητα. Δέν ἐπιτρέπεται δηλαδή ὁ πνευματικός στόν ἔγγαμο ἄνδρα ἤ γυναίκα, πού θά ἔλθουν νά ἐξομολογηθοῦν, νά ἐρωτήσει μόνος του περί τῶν συζυγικῶν τους σχέσεων, περί τοῦ τρόπου διενεργείας αὐτῶν κ.λπ. Διαφορετικά ὅμως πρόκειται, ἄν οἱ ἴδιοι οἱ σύζυγοι θίξουν τό πρόβλημα αὐτό, ἤ ἄν ὁ Ἐπίσκοπος ἤ ὁ Ἱερεύς, σέ κάποια δημόσια ὁμιλία του ἤ σέ ἕνα κύκλο χριστιανῶν, ὁμιλήσει περί αὐτοῦ, ἀποτρέποντας τούς χριστιανούς ἀπό τίς παρά φύσιν αἰσχρότητες καί λέγοντας ἀκόμη ὅτι αὐτές οἱ αἰσχρότητες ἀποδιώκουν τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν οἰκογένειά τους. Καί ἀλλοίμονο, χριστιανοί μου, ἄν φύγει ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν οἰκογένειά μας. Αὐτό

λέγεται «ὀργή Θεοῦ»! Τό θέμα τοῦ ἁγίου Μόρφου πίπτει ἀκριβῶς σ᾽ αὐτήν ἐδῶ τήν περίπτωση καί ἑπομένως εἶναι ἄσχετη ἡ ἀναφορά τοῦ ἁγίου Κυρηνείας στό ὅλο θέμα.

5. Πείραξε ὅπως κατάλαβα, πολύ πείραξε πολλούς ἤ μερικούς ὁ λόγος τοῦ ἁγίου Μόρφου ὅτι ἀπό τίς παρά φύσιν σχέσεις τῶν συζύγων γεννοῦνται τέκνα μέ ἀνώμαλες τάσεις. Γιατί ὅμως νά τούς πειράξει ὁ λόγος αὐτός, ἀφοῦ εἶναι λόγος ἁγίου πατρός, τοῦ ἁγίου Πορφυρίου; Καί ἐμεῖς οἱ κήρυκες τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ πρέπει νά εἴμαστε τά μεγάφωνα τῶν λόγων τῶν ἁγίων Πατέρων μας. Ἀλλά καί ποῦ εἶναι τό περίεργο τοῦ λόγου; Δέν λέγει ἡ Ἁγία Γραφή ὅτι ἀπό τήν μίξη τῶν δύο γενεῶν, τῆς καλῆς καί τῆς κακῆς γενεᾶς, γιά τήν ὁποία μίξη ὁ Θεός εἶπε ὅτι τούς παίρνει τήν Χάρη του (τό «Πνεῦμα» του), γιατί ἔγιναν «σάρκες» (Γεν. 6,3), δέν λέγει ἡ Ἁγία Γραφή ὅτι γεννήθηκαν τερατώδη ὄντα, οἱ «γίγαντες»; (Γεν. 6,5). – Δέν ὑπάρχει χῶρος καί χρόνος γιά περισσότερα. Τό ὅλο θέμα εἶναι σοβαρό καί θίγει τό μέγα θέμα περί τοῦ χριστιανικοῦ γάμου. Ἀλλά περί αὐτοῦ ἄλλοτε, ἄν δοθεῖ κάποια εὐκαιρία.

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἰερεμίας

(Πηγή: imgortmeg.gr*)*